

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/371/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213928
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814213928.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa mV. F. R., akciová spoločnosť, so sídlom F. XX, X., XX-XXX, P. republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: mV. S.A., pobočka zahraničnej banky, IČO: 36 819 638, P. XX, V., zastúpeného U. legal, s.r.o., IČO: 36 715 662, P. 2, V., proti odporcovi: P. M., nar. XX.X.XXXX, bytom P., X. XX/XX, o zaplatenie 2.891,75 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. februára 2015, č.k. 5C/189/2014-36, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. v zamietavom výroku a výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom čiastočne zastavil konane (v špecifikovanom zmluvnom úroku) a vo zvyšku zamietol návrh a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 2.891,75 eur s príslušným úrokom a úrokom z omeškania, a to titulom dlhu z úveru poskytnutého odporcovi. Na základe zistenia, že navrhovateľ od úverovej zmluvy uzavretej dňa 6.10.2008 odstúpil dňa 12.10.2011 a návrh podal až dňa 25.07.2014 nepriznal okresný súd uplatnené právo pre premlčanie v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 OZ, na ktoré prihladal na základe ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Úspešnému odporcovi (§ 142 ods. 1 O.s.p.) náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal.

Proti rozsudku, a to v časti do zamietavého výroku a výroku o trovách konania podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal rozhodnutie zmeniť a návrhu vyhovieť alebo zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Právne posúdenie odstúpenia podľa Občianskeho zákonníka považoval za nesprávne pre povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu (§ 261 ods. 6 písm. d) Obch. zák.). Táto povaha je zachovaná aj v prípade spotrebiteľských zmlúv, pretože tie možno uzavrieť tak podľa Občianskeho ako aj podľa Obchodného zákonníka. Sám zákonodarca pripúšťa situácie, kedy sa spotrebiteľský vzťah spravuje Obchodným zákonníkom (napr. § 369 ods. 3 Obch. zák.). Na povahe zmluvného vzťahu ako absolútneho obchodu nemení nič ani postavenie účastníka zmluvy ako spotrebiteľa podľa Zák. č. 258/2001 Z.z. Preto aj v danom prípade bolo potrebné odstúpenie od zmluvy a jeho následky posúdiť podľa § 344 a 506 Obch. zák. Účinky odstúpenia tak nastali ex nunc a povinnosť zaplatiť dlžnú sumu a úroky trvala aj po odstúpení. Povinnosť zaplatiť dlžnú sumu a úroky vyplývajúca zo zmluvy odstúpením nezaniká, trvá ako zmluvná povinnosť aj po odstúpení a nemení sa na bezdôvodné obohatenie. V danom prípade to vyplýva tak zo zákona (§ 506 Obch. zák.) ako aj z dohody účastníkov obsiahnutej priamo v zmluve.

Záver okresného súdu o posudzovaní odstúpenia podľa OZ nemožno založiť ani na preferencii právneho režimu výhodnejšieho pre spotrebiteľa, pretože aj podľa § 48 OZ nastávajú účinky odstúpenia tam uvedené (zrušenie celej zmluvy ex tunc) iba v prípade, ak právny predpis nestanovuje inak, alebo účastníkmi nie je inak dohodnuté. V posudzovanom prípade však odlišné účinky odstúpenia dohodnuté boli a dokonca vyplývajú aj z právneho predpisu (§ 506 Obch. zák.).

I keď dňa 12.10.2011 došlo k odstúpeniu od zmluvy, nie je podľa vyššie uvedeného názoru navrhovateľa uplatnený nárok bezdôvodným obohatením a premlčuje sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, ktorá do podania návrhu dňa 25.7.2014 neuplynula.

Navrhovateľ tiež poukázal, že v danom prípade došlo aj k uznaniu záväzku podľa § 323 ods. 2 Obch. zák., a to na základe platenia úrokov aj istiny, tak ako to predpokladá ust. § 407 ods. 2 a 3 Obch. zák.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že dlh je ochotný splácať, no vzhľadom na svoje pomery iba v splátkach po 100 eur mesačne.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je v napadnutých výrokoch vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktorý uplatňuje navrhovateľ, je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť citovaného dôvodu na odvolanie. Odvolanie navrhovateľa je založené na právnom názore, že účinky odstúpenia od zmluvy sa aj v spotrebiteľských vzťahoch spravujú ust. § 506 Obch. zák. prípadne dohodou zmluvných strán odlišnou od účinkov podľa § 48 ods. 2 prvá časť vety, teda zrušenie celej zmluvy ex tunc. Navrhovateľ z čiastočného plnenia odporcu dovodzuje tiež účinky uznania záväzku podľa Obchodného zákonníka.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 veta prvá OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka predstavujú normy, ktoré ukladajú povinnosť uprednostniť pre spotrebiteľa najvýhodnejšiu zákonnú úpravu, a to tak pred inou zákonnou úpravou, hoc i absolútne obchodnou (cit. ust. § 52) ako aj pred dohodou zmluvných strán obsiahnutou v zmluvných podmienkach (cit. ust. § 54). I keď sú názory navrhovateľa o povahe úveru ako absolútneho obchodu, či o účinkoch odstúpenia podľa § 506 Obch. zák., alebo podľa dohody účastníkov správne, a o bezdôvodné obohatenie by tu inak skutočne nešlo, nemožno uvedené ustanovenie ani dohodu účastníkov v danom prípade použiť a je potrebné účinky odstúpenia od zmluvy posúdiť iba podľa právnej úpravy § 48 ods. 2 prvá časť vety OZ (zrušenie celej zmluvy ex tunc). Tieto účinky sú totiž pri posudzovaní otázky premlčania pre spotrebiteľa prospešnejšie ako účinky odstúpenia podľa § 506 Obch. zák., či podľa dohody účastníkov, v ktorých prípadoch by uplatnené právo premlčané nebolo. Rovnaké platí aj o použití navrhovateľom uvádzanej právnej úpravy uznania záväzku podľa Obchodného zákonníka, ktorá nie je pre spotrebiteľa prospešnejšia ako úprava podľa OZ, a preto sa danom prípade nepoužije.

Vzhľadom na uvedenú neopodstatnenosť odvolacích dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny vrátane výroku o trovách prvostupňového konania, správne založeného na neuplatnení náhrady trov zo strany odporcu.

Pokiaľ je zo strany odporcu záujem o splnenie dlhu napriek jeho premlčaniu, zamietavé rozhodnutie súdu v tejto veci takémuto dobrovoľnému plneniu nebráni.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.) krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ju nežiadal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.